

Polityka oraz procedury ochrony dzieci przed krzywdzeniem

I. Preambuła, czyli wstęp do dokumentu

Naczelną zasadą wszystkich działań podejmowanych przez personel Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Oleśnicy (PCPR) jest działanie dla dobra dziecka i w jego najlepszym interesie. Każdy członek personelu traktuje dziecko z szacunkiem oraz uwzględnia jego potrzeby. Niedopuszczalne jest stosowanie przez kogokolwiek wobec dziecka przemocy w jakiegokolwiek formie. Personel PCPR, realizując te cele, działa w ramach obowiązującego prawa, przepisów wewnętrznych danej instytucji oraz swoich kompetencji.

II. Podstawy prawne Polityki ochrony dzieci

1. Konwencja o prawach dziecka przyjęta przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych dnia 20 listopada 1989 r. (Dz. U. z 1991r. Nr 120, poz. 526 z późn. zm.),
2. Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483 z późn. zm.),
3. Ustawa z dnia 25 lutego 1964 r. Kodeks rodzinny i opiekuńczy (t. j. Dz. U. z 2023 r. poz. 2809),
4. Ustawa z dnia 28 lipca 2023 r. o zmianie ustawy - Kodeks rodzinny i opiekuńczy oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2023 r. poz. 1606),
5. Ustawa z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich (t. j. Dz. U. z 2024 r. poz. 560),
6. Ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy domowej (t. j. Dz. U. z 2024 r. poz. 424 z późn. zm.),
7. Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny (t. j. Dz. U. z 2024 r. poz. 17),
8. Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego (t. j. Dz. U. z 2024 r. poz. 37 z późn. zm.),
9. Ustawa z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (t. j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1061 z późn. zm.) - art. 23 i 24,
10. Ustawa z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (t. j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1568),
11. Ustawa z dnia 9 czerwca 2011 roku o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz. U. z 2024 r. poz. 177 z późn. zm.),

12. Ustawa z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1283 z późn. zm.)

III. Słowniczek pojęć/objaśnienie terminów używanych w dokumencie Polityka ochrony dzieci

§ 1

1. Personelem PCPR lub członkiem personelu PCPR jest osoba zatrudniona na podstawie umowy o pracę, umowy cywilnoprawnej, a także wolontariusz, stażysta i praktykant.
2. Dzieckiem jest każda osoba do ukończenia 18. roku życia.
3. Opiekunem dziecka jest osoba uprawniona do reprezentacji dziecka, w szczególności jego rodzic lub opiekun prawny. W myśl niniejszego dokumentu opiekunem jest również rodzic zastępczy.
4. Przez krzywdzenie dziecka należy rozumieć popełnienie czynu zabronionego lub czynu karalnego na szkodę dziecka przez jakąkolwiek osobę, w tym członka personelu PCPR lub zagrożenie dobra dziecka, w tym jego zaniedbywanie.
5. Krzywdzenie dziecka oznacza także zagrożenie bezpieczeństwa, zdrowia i/lub życia małoletniego ze strony jego rówieśników, w tym w szczególności poprzez zachowania agresywne z wykorzystaniem agresji fizycznej i/lub werbalnej.
6. Ze względu na sposoby i formy jej przejawiania, przemoc wobec dzieci podzielono na cztery rodzaje:
 - a) przemoc psychiczna/emocjonalna stanowi podstawę wszelkich innych form przemocy i zazwyczaj z nimi współwystępuje. Formy przemocy psychicznej: poniżanie dziecka, ośmieszanie, świadome lub nie odrzucanie emocjonalne dziecka, niezaspokajanie podstawowych potrzeb, agresja słowna, zastraszanie dziecka, straszenie, stosowanie pogroźek, szantażu, manipulowanie dzieckiem, wywoływanie poczucia winy, nadopiekuńczość;
 - b) przemoc fizyczna polega na naruszeniu nietykalności cielesnej lub niesie takie ryzyko. Przemoc fizyczna to szturchanie, popychanie dziecka, szarpanie np. za włosy lub uszy, ściskanie za szyję, kark czy zatykanie ust, potrząsanie dzieckiem, obezwładnianie, przytrzymywanie, policzkowanie, szczypanie, kopanie, duszenie, bicie otwartą ręką i pięściami, bicie przedmiotami, ciskanie w kogoś przedmiotami, parzenie, porzucanie w niebezpiecznej okolicy, nieudzielanie koniecznej pomocy, itp.;
 - c) przemoc seksualna – wykorzystywanie seksualne dziecka (definicja Światowej Organizacji Zdrowia WHO) to włączanie dziecka w aktywność seksualną, której nie potrafi zrozumieć i udzielić na nią świadomej zgody, i/lub na którą nie jest dojrzałe rozwojowo i nie może zgodzić się w ważny prawnie sposób, i/lub która jest niezgodna z normami prawnymi lub obyczajowymi danego społeczeństwa. Z wykorzystywaniem seksualnym mamy do czynienia, gdy taka aktywność wystąpi między dzieckiem a dorosłym lub dzieckiem a innym dzieckiem, jeśli te osoby ze względu na wiek i stopień rozwoju pozostają w relacji opieki, zależności,

władzy. Celem tej aktywności jest zaspokojenie potrzeb innej osoby. Do przemocy seksualnej zaliczamy: gwałt, pedofilię i kazirodztwo;

d) zaniedbywanie dziecka jest to niezaspokajanie podstawowych potrzeb materialnych i emocjonalnych dziecka przez rodzica lub opiekuna, może przybierać następujące formy: zaniedbywanie fizyczne, zaniedbywanie żywieniowe, zaniedbywanie edukacji dziecka, brak wystarczającej opieki i troski o dziecko, zaniedbywanie emocjonalne.

IV. Rozpoznawanie i reagowanie na czynniki ryzyka krzywdzenia dzieci

§ 2

1. Personel PCPR posiada wiedzę i w ramach wykonywanych obowiązków zwraca uwagę na czynniki ryzyka i symptomy krzywdzenia dzieci, tj.:

- a) dziecko nie otrzymuje potrzebnej mu opieki medycznej, szczepień, okularów, itp.;
- b) dziecko nie ma odzieży dostosowanej do pory roku czy panujących warunków atmosferycznych i/lub jego odzież jest nieodpowiednia do wieku (za mała, za duża), zniszczona, niemodna, itp.;
- c) dziecko jest często brudne, nieprzyjemnie pachnie;
- d) dziecko ma widoczne obrażenia ciała np. siniaki, ugryzienia, rany, których pochodzenie trudni jest wyjaśnić;
- e) dziecko kradnie, żebrze;
- f) dziecko boi się opiekuna, deklaruje lęk przed powrotem do domu;
- g) wzdryga się, kiedy podchodzi do niego osoba dorosła, kuli się przy podnoszeniu ręki osoby znajdującej się blisko niego;
- h) dziecko zgłasza, że cierpi na powtarzające się dolegliwości somatyczne, takie jak: bóle brzucha, głowy, wymioty, rozwolnienia itp.;
- i) dziecko jest wycofane, bierne, uległe, przestraszone lub zachowuje się agresywnie, buntuje się, dokonuje samookaleczeń;
- j) dziecko nadmiernie szuka kontaktu z dorosłym tzn. jest „lepkie” w stosunku do dorosłego;
- k) dziecko jest rozbudzone seksualnie nieadekwatnie do wieku i sytuacji, w rozmowach, w zachowaniach dominują elementy seksualne;
- l) dziecko mówi o przemocy;
- m) dziecko wyraźnie zachowuje się inaczej niż wcześniej.

2. Podejrzenie, że dziecko może być krzywdzone jest szczególnie uzasadnione, gdy u rodziców zastępczych/opiekunów dziecka zauważamy określone, niepokojące zachowania, tj.:

- a) rodzic zastępczy/opiekun dziecka nie interesuje się losem i problemami małoletniego;
- b) rodzic zastępczy/opiekun dziecka odmawia i/lub nie utrzymuje kontaktu z osobami zainteresowanymi losami i potrzebami dziecka;
- c) rodzic zastępczy/opiekun dziecka o przyczynach obrażeń dziecka wypowiada się w sposób nieprzekonujący, przekazuje sprzeczne informacje;
- d) rodzic zastępczy/opiekun dziecka wypowiada się o małoletnim w sposób negatywny, używając niewłaściwych epitetów, przy tym poniża go i obraża;
- e) rodzic zastępczy/opiekun dziecka nie jest w stanie podać podstawowych informacji o dziecku;
- f) zachowanie rodzica zastępczego/opiekuna jest podejrzane, nieadekwatne do sytuacji np.: jest bierny, depresyjny, nieobecny i/lub zachowuje się agresywnie, destrukcyjnie, nadużywa alkohol, zażywa narkotyki lub inne środki odurzające;
- g) rodzic zastępczy/opiekun dziecka przekracza dopuszczalne granice w kontakcie fizycznym lub werbalnym.

3. W przypadku zidentyfikowania czynników ryzyka personel PCPR podejmuje rozmowę z opiekunami, przekazując informacje na temat dostępnej oferty wsparcia i motywując ich do szukania dla siebie pomocy.

4. W razie zidentyfikowania objawów wcześniejszego krzywdzenia powierzonego dziecka rodzice zastępczy podejmują działania wraz z pracownikiem PCPR odpowiedzialnym za pracę z rodziną zastępczą do rozwiązania i złagodzenia zaistniałej sytuacji.

5. Personel PCPR monitoruje sytuację i dobrostan dziecka, uwzględniając również sytuację dzieci z niepełnosprawnościami oraz dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi. W takich sytuacjach – oprócz Polityki oraz procedury ochrony dzieci przed krzywdzeniem – będą miały zastosowanie zalecenia o potrzebie kształcenia specjalnego, dotyczące objęcia pomocą psychologiczną – pedagogiczną sformułowane w opiniach, orzeczeniach poradni psychologiczno – pedagogicznych, placówek specjalistycznych i wskazaniach Powiatowego Zespołu Orzekania o Niepełnosprawności.

V. Zasady rekrutacji pracowników/wolontariuszy/stażystów/praktykantów

§ 3

Rekrutacja personelu odbywa się zgodnie z zasadami bezpiecznej rekrutacji personelu PCPR. Zasady stanowią Załącznik 1 do niniejszej Polityki.

VI. Zasady bezpiecznych relacji pomiędzy pracownikami (wolontariuszami, stażystami, praktykantami) PCPR a dziećmi

§ 4

1. Personel PCPR zna i stosuje zasady bezpiecznych relacji personelu z dziećmi ustalone w PCPR. Zasady stanowią Załącznik 2 do niniejszej Polityki.
2. Zasady bezpiecznych relacji między rodzicami zastępczymi i dziećmi (m. in. sposób komunikowania się z dziećmi w rodzinie, postępowanie w sytuacjach trudnych/agresywnych zachowań ze strony dzieci, pierwszy dzień dziecka w rodzinie, zachowania niedopuszczalne ze strony rodzica zastępczego) stanowią element szkoleń i grup wsparcia dla rodzinnej pieczy zastępczej.

VII. Procedury interwencji w przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka

§ 5

1. Zagrożenie bezpieczeństwa dzieci może przybierać różne formy, z wykorzystaniem różnych sposobów kontaktu i komunikowania.
2. Na potrzeby niniejszego dokumentu przyjęto następującą kwalifikację zagrożenia bezpieczeństwa dzieci:
 - a. popełniono przestępstwo na szkodę dziecka (np. wykorzystanie seksualne, znęcanie się nad dzieckiem),
 - b. doszło do innej formy krzywdzenia dziecka, niebędącej przestępstwem, takiej jak np. krzyk, kary fizyczne, poniżanie, zastraszanie,
 - c. doszło do zaniedbania potrzeb życiowych dziecka (np. związanych z żywieniem, higieną czy zdrowiem).
3. Na potrzeby niniejszego dokumentu wyróżniono procedury interwencji w przypadku podejrzenia działania na szkodę dziecka przez:
 - 1) osoby dorosłe (personel PCPR, osoby trzecie, rodzic biologiczny/rodzic zastępczy/opiekun prawny),
 - 2) inne dziecko.

§ 6

1. W przypadku powzięcia przez członka personelu PCPR podejrzenia, że dziecko jest krzywdzone, lub zgłoszenia takiej okoliczności przez dziecko lub opiekuna dziecka, członek personelu ma obowiązek sporządzenia notatki służbowej i przekazania uzyskanej informacji dyrektorowi PCPR. Notatka może mieć formę pisemną lub mailową.
2. Interwencja prowadzona jest przez dyrektora PCPR, który może wyznaczyć na stałe do tego zadania inną osobę. W przypadku wyznaczenia takiej osoby jej dane (imię, nazwisko, email, telefon) zostaną podane do wiadomości personelu, dzieci i opiekunów.
3. W przypadku wyznaczenia innej osoby do prowadzenia interwencji pod pojęciem „dyrektora PCPR” należy rozumieć osobę odpowiedzialną za prowadzenie interwencji.

4. Jeżeli zgłoszono krzywdzenie ze strony osoby wyznaczonej do prowadzenia interwencji, wówczas interwencja prowadzona jest przez dyrektora PCPR.
5. Jeżeli zgłoszono krzywdzenie ze strony dyrektora PCPR, a nie została wyznaczona osoba do prowadzenia interwencji, wówczas działania opisane w niniejszym rozdziale podejmuje osoba, która dostrzegła krzywdzenie lub do której zgłoszono podejrzenie krzywdzenia.
6. Do udziału w interwencji można doprosić specjalistów, w szczególności psychologów i pedagogów, celem skorzystania z ich pomocy przy rozmowie z dzieckiem o trudnych doświadczeniach.
7. Dyrektor PCPR informuje opiekunów o obowiązku zgłoszenia podejrzenia krzywdzenia dziecka do odpowiedniej instytucji (prokuratura/policja lub sąd rodzinno-opiekuńczy, lub najbliższy ośrodek pomocy społecznej).
8. Po poinformowaniu opiekunów zgodnie z punktem poprzedzającym, dyrektor PCPR składa zawiadomienie o podejrzeniu przestępstwa do prokuratury/policji lub wnioski o wgląd w sytuację rodziny do sądu rejonowego, wydziału rodzinnego i nieletnich.
9. Dalszy tok postępowania leży w kompetencjach instytucji wskazanych w punkcie poprzedzającym.
10. Z przebiegu każdej interwencji sporządza się kartę interwencji, której wzór stanowi Załącznik 3 do niniejszej Polityki. Kartę załącza się do rejestru interwencji prowadzonego przez PCPR.

§ 7

W przypadku podejrzenia, że życie dziecka jest zagrożone lub grozi mu ciężki uszczerbek na zdrowiu należy niezwłocznie poinformować odpowiednie służby (policja, pogotowie ratunkowe), dzwoniąc pod numer 112 lub 998 (pogotowie). Poinformowania służb dokonuje członek personelu PCPR, który pierwszy powziął informację o zagrożeniu i następnie wypełnia kartę interwencji.

§ 8

Krzywdzenie przez osobę dorosłą

1. W przypadku gdy zgłoszono krzywdzenie dziecka dyrektor PCPR przeprowadza rozmowę z dzieckiem i innymi osobami mającymi lub mogącymi mieć wiedzę o zdarzeniu i o sytuacji osobistej (rodzinnej, zdrowotnej) dziecka, w szczególności jego opiekunami. Dyrektor PCPR stara się ustalić przebieg zdarzenia, ale także wpływ zdarzenia na zdrowie psychiczne i fizyczne dziecka. Ustalenia są spisywane na karcie interwencji.
2. Dyrektor PCPR organizuje spotkanie/a z opiekunami dziecka, którym przekazuje informacje o zdarzeniu oraz o potrzebie/możliwości skorzystania ze specjalistycznego wsparcia, w tym u innych organizacji lub służb.
3. W przypadku, gdy wobec dziecka popełniono przestępstwo dyrektor PCPR sporządza zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa i przekazuje je do właściwej miejscowo policji lub prokuratury.

4. W przypadku, gdy z rozmowy z opiekunami wynika, że nie są oni zainteresowani pomocą dziecka, ignorują zdarzenie lub w inny sposób nie wspierają dziecka, które doświadczyło krzywdzenia dyrektor PCPR sporządza wniosek o wgląd w sytuację rodziny, który kieruje do właściwego sądu rodzinnego.

5. W przypadku, gdy z przeprowadzonych ustaleń wynika, że opiekun dziecka zaniedbuje jego potrzeby psychofizyczne lub rodzina jest niewydolna wychowawczo (np. dziecko chodzi w nieadekwatnych do pogody ubraniach, opuszcza miejsce zamieszkania bez nadzoru osoby dorosłej), rodzina stosuje przemoc wobec dziecka (rodzic/inny domownik krzyczy na dziecko, stosuje klapsy lub podobne rodzajowo kary fizyczne), należy poinformować właściwy ośrodek pomocy społecznej o potrzebie pomocy rodzinie, gdy niespełnianie potrzeb wynika z sytuacji ubóstwa, bądź – w przypadku przemocy i zaniedbania – konieczności wszczęcia procedury „Niebieskiej Karty”.

6. W przypadku gdy zgłoszono krzywdzenie dziecka przez członka personelu PCPR, wówczas osoba ta zostaje odsunięta od wszelkich form kontaktu z dziećmi (nie tylko dzieckiem pokrzywdzonym) do czasu wyjaśnienia sprawy.

7. W przypadku gdy członek personelu PCPR dopuścił się wobec dziecka innej formy krzywdzenia niż popełnienie przestępstwa na jego szkodę, dyrektor PCPR powinien zbadać wszystkie okoliczności sprawy, w szczególności wysłuchać osobę podejrzaną o krzywdzenie, dziecko oraz innych świadków zdarzenia. W sytuacji gdy naruszenie dobra dziecka jest znaczne, w szczególności gdy doszło do dyskryminacji lub naruszenia godności dziecka, należy rozważyć rozwiązanie stosunku prawnego z osobą, która dopuściła się krzywdzenia, lub zarekomendować takie rozwiązanie zwierzchnikom tej osoby. Jeżeli osoba, która dopuściła się krzywdzenia, nie jest bezpośrednio zatrudniona przez PCPR, lecz przez podmiot trzeci, wówczas należy zarekomendować zakaz wstępu tej osoby na teren PCPR, a w razie potrzeby rozwiązać umowę z instytucją współpracującą.

8. Wszystkie osoby, które w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych powzięły informację o krzywdzeniu dziecka lub informacje z tym związane, są zobowiązane do zachowania tych informacji w tajemnicy, wyłączając informacje przekazywane uprawnionym instytucjom w ramach działań interwencyjnych.

9. W przypadku gdy podejrzenie zagrożenia bezpieczeństwa dziecka zgłosili opiekunowie dziecka, a podejrzenie to nie zostało potwierdzone, należy o tym fakcie poinformować opiekunów dziecka na piśmie.

§ 9

Krzywdzenie rówieśnicze

1. W przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka przez inne dziecko przebywające w PCPR (np. na zajęciach grupowych) należy przeprowadzić rozmowę z dzieckiem podejrzanym o krzywdzenie oraz jego opiekunami, a także oddzielnie z dzieckiem poddawany krzywdzeniu i jego opiekunami. Ponadto należy porozmawiać z innymi osobami mającymi wiedzę o zdarzeniu. W trakcie rozmów należy dążyć do ustalenia przebiegu zdarzenia, a także wpływu zdarzenia na zdrowie psychiczne i fizyczne dziecka krzywdzonego. Ustalenia są

spisywane na karcie interwencji. Dla dziecka krzywdzącego oraz krzywdzonego sporządza się oddzielne karty interwencji.

2. Wspólnie z opiekunami dziecka krzywdzącego należy opracować plan naprawczy, celem zmiany niepożądanych zachowań.

3. Z opiekunami dziecka poddawanego krzywdzeniu należy opracować plan zapewnienia mu bezpieczeństwa, włączając w ten plan sposoby odizolowania go od źródeł zagrożenia.

4. W trakcie rozmów należy upewnić się, że dziecko podejrzewane o krzywdzenie innego dziecka samo nie jest krzywdzone przez opiekunów, innych dorosłych bądź inne dzieci. W przypadku potwierdzenia takiej okoliczności należy podjąć interwencję także w stosunku do tego dziecka.

5. W przypadku, gdy dziecko krzywdzące nie uczestniczy w działaniach PCPR należy porozmawiać z dzieckiem poddawany krzywdzeniu, innymi osobami mającymi wiedzę o zdarzeniu, a także z opiekunami dziecka krzywdzonego celem ustalenia przebiegu zdarzenia, a także wpływu zdarzenia na zdrowie psychiczne i fizyczne dziecka. Dyrektor PCPR organizuje spotkanie/a z opiekunami dziecka, którym przekazuje informacje o zdarzeniu oraz o potrzebie/możliwości skorzystania ze specjalistycznego wsparcia, w tym u innych organizacji lub służb oraz o sposobach reakcji na zdarzenie (poinformowanie sądu rodzinnego, poinformowanie szkoły, poinformowanie opiekunów dziecka krzywdzącego).

6. Jeżeli osobą podejrzewaną o krzywdzenie jest dziecko w wieku od 13 do 17 lat, a jego zachowanie stanowi czyn karalny, należy ponadto poinformować właściwy miejscowo sąd rodzinny lub policję poprzez pisemne zawiadomienie.

7. Jeżeli osobą podejrzewaną o krzywdzenie jest dziecko powyżej lat 17, a jego zachowanie stanowi przestępstwo, wówczas należy poinformować właściwą miejscowo jednostkę policji lub prokuratury poprzez pisemne zawiadomienie.

VIII. Zasady ochrony danych osobowych oraz wizerunku dzieci w PCPR

§ 10

1. PCPR uznając prawo dziecka do prywatności i ochrony dóbr osobistych nie rejestruje wizerunku dzieci.

2. Zasady ochrony danych osobowych oraz wizerunku dziecka powierzonego rodzicom zastępczym (m. in. rozpowszechnianie wizerunku dziecka za zgodą rodziców lub opiekunów prawnych) stanowią element szkoleń i grup wsparcia dla rodzinnej pieczy zastępczej.

IX. Zasady bezpiecznego korzystania z internetu i mediów elektronicznych

§ 11

1. Infrastruktura sieciowa w PCPR uniemożliwia dostęp do internetu dzieciom i innym osobom postronnym.

2. W trakcie zajęć z dziećmi czy innych aktywności prowadzonych przez PCPR z udziałem dzieci osobiste urządzenia elektroniczne personelu powinny być wyłączone lub wyciszone, a funkcjonalność bluetooth wyłączona.
3. Nie wolno dzieciom przebywającym na terenie PCPR udostępniać osobistych urządzeń elektronicznych lub urządzeń będących własnością PCPR.
4. Zasady bezpiecznego korzystania z internetu i mediów elektronicznych przez dzieci powierzone rodzicom zastępczym (m. in. chronienie dzieci i informowanie ich o działaniach ochronnych oraz o zagrożeniach związanych z korzystaniem z internetu, w tym z mediów społecznościowych) stanowią element szkoleń i grup wsparcia dla rodzinnej pieczy zastępczej.

X. Monitoring

§ 12

1. Polityka oraz procedury ochrony dzieci przed krzywdzeniem obowiązujące w PCPR podlegają przeglądowi corocznie, w terminie ustalonym przez dyrektora PCPR, każdorazowo w sytuacji podejrzenia krzywdzenia lub posiadania informacji o krzywdzeniu małoletniego oraz w razie nowelizacji aktów prawnych, mających wpływ na kształt przyjętej Polityki.
2. Przegląd Polityki obowiązującej w PCPR polega na ustaleniu wypełniania przez dokument wymogów przepisów prawa powszechnie obowiązującego.
3. Przeglądu Polityki obowiązującej w PCPR dokonuje dyrektor PCPR lub osoba przez niego upoważniona.

XI. Przepisy końcowe

§ 13

1. Polityka wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.
2. Ogłoszenie następuje w sposób dostępny dla personelu PCPR, w szczególności poprzez wyłożenie do wglądu w sekretariacie Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Oleśnicy i zamieszczenie na stronie internetowej www.pcpr.olesnica.pl oraz poprzez przekazanie Polityki dzieciom i rodzinnym formom pieczy zastępczej w formie papierowej.
3. Mając na względzie konieczność zrozumienia Polityki przez małoletnich jej wersja skrócona stanowi załącznik nr 4.

Zasady bezpiecznej rekrutacji

1. Poznaj dane kandydata/kandydatki, które pozwolą Ci jak najlepiej poznać jego/jej kwalifikacje, w tym stosunek do wartości podzielanych przez instytucję, takich jak ochrona praw dzieci i szacunek do ich godności. PCPR musi zadbać, aby osoby przez nią zatrudnione (w tym osoby pracujące na podstawie umowy zlecenie, stażyści, praktykanci oraz wolontariusze) posiadały odpowiednie kwalifikacje do pracy z dziećmi oraz były dla nich bezpieczne. Aby sprawdzić powyższe, w tym stosunek osoby zatrudnianej do dzieci i podzielania wartości związanych z szacunkiem wobec nich oraz przestrzegania ich praw, PCPR może żądać danych (w tym dokumentów) dotyczących:

- a. wykształcenia,
- b. kwalifikacji zawodowych,
- c. przebiegu dotychczasowego zatrudnienia kandydata/kandydatki.

W każdym przypadku PCPR musi posiadać dane pozwalające zidentyfikować osobę przez nią zatrudnioną, niezależnie od podstawy zatrudnienia. PCPR powinno zatem znać:

- a. imię (imiona) i nazwisko,
- b. datę urodzenia,
- c. dane kontaktowe osoby zatrudnianej.

2. Poproś kandydata/kandydatkę o referencje z poprzednich miejsc zatrudnienia. PCPR może prosić kandydata/kandydatkę o przedstawienie referencji od poprzedniego pracodawcy lub o podanie kontaktu do osoby, która takie referencje może wystawić. Podstawą dostarczenia referencji lub kontaktu do byłych pracodawców jest zgoda kandydata/kandydatki. Niepodanie takich danych w świetle obowiązujących przepisów nie powinno rodzić dla tej osoby negatywnych konsekwencji w postaci np. odmowy zatrudnienia wyłącznie w oparciu o tę podstawę. PCPR nie może samodzielnie prowadzić tzw. screeningu osób ubiegających się o pracę, gdyż ograniczają ją w tym zakresie przepisy ogólnego rozporządzenia o ochronie danych osobowych oraz Kodeksu pracy.

3. Pobierz dane osobowe kandydata/kandydatki, w tym dane potrzebne do sprawdzenia jego/jej danych w Rejestrze Sprawców Przestępstw na Tle Seksualnym. Przed dopuszczeniem osoby

zatrudnianej do wykonywania obowiązków związanych z opieką nad małoletnimi PCPR jest zobowiązane sprawdzić osobę zatrudnianą w Rejestrze Sprawców Przepięstw na Tle Seksualnym – rejestr z dostępem ograniczonym oraz Rejestr osób w stosunku do których Państwowa Komisja do spraw przeciwdziałania wykorzystaniu seksualnemu małoletnich poniżej lat 15 wydała postanowienie o wpisie w Rejestrze. Rejestr dostępny jest na stronie: rps.ms.gov.pl. By móc uzyskać informacje z rejestru z dostępem ograniczonym, konieczne jest uprzednie założenie profilu PCPR.

Aby sprawdzić osobę w Rejestrze PCPR potrzebuje następujących danych kandydata/kandydatki:

a. imię i nazwisko,

b. data urodzenia,

c. pesel,

d. nazwisko rodowe,

e. imię ojca,

f. imię matki.

Wydruk z Rejestru należy przechowywać w aktach osobowych pracownika lub analogicznej dokumentacji dotyczącej wolontariusza/osoby zatrudnionej w oparciu o umowę cywilnoprawną.

4. Pobierz od kandydata/kandydatki informację z Krajowego Rejestru Karnego o niekaralności w zakresie przestępstw określonych w rozdziale XIX i XXV Kodeksu karnego, w art. 189a i art. 207 Kodeksu karnego oraz w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2023 r. poz. 172 oraz z 2022 r. poz. 2600), lub za odpowiadające tym przestępstwom czyny zabronione określone w przepisach prawa obcego.

5. Jeżeli osoba posiada obywatelstwo inne niż polskie wówczas powinna przedłożyć Ci również informację z rejestru karnego państwa obywatelstwa uzyskiwaną do celów działalności zawodowej lub wolontariackiej związanej z kontaktami z dziećmi, bądź informację z rejestru karnego, jeżeli prawo tego państwa nie przewiduje wydawania informacji dla w/w celów

6. Pobierz od kandydata/kandydatki oświadczenie o państwie/ach zamieszkiwania w ciągu ostatnich 20 lat, innych niż Rzeczypospolita Polska i państwo obywatelstwa, złożone pod rygorem odpowiedzialności karnej.

7. Jeżeli prawo państwa, z którego ma być przedłożona informacja o niekaralności nie przewiduje wydawania takiej informacji lub nie prowadzi rejestru karnego, wówczas

kandydat/kandydatka składa pod rygorem odpowiedzialności karnej oświadczenie o tym fakcie wraz z oświadczeniem, że nie była prawomocnie skazana w tym państwie za czyny zabronione odpowiadające przestępstwom określonym w rozdziale XIX i XXV Kodeksu karnego, w art. 189a i art. 207 Kodeksu karnego oraz w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii oraz nie wydano wobec niej innego orzeczenia, w którym stwierdzono, iż dopuściła się takich czynów zabronionych, oraz że nie ma obowiązku wynikającego z orzeczenia sądu, innego uprawnionego organu lub ustawy, stosowania się do zakazu zajmowania wszelkich lub określonych stanowisk, wykonywania wszelkich lub określonych zawodów albo działalności, związanych z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem, świadczeniem porad psychologicznych, rozwojem duchowym, uprawianiem sportu lub realizacją innych zainteresowań przez małoletnich, lub z opieką nad nimi.

8. Pod oświadczeniami składanymi pod rygorem odpowiedzialności karnej składa się oświadczenie o następującej treści: Jestem świadomy/a odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Oświadczenie to zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

9. Gdy pozwalają na to przepisy prawa, PCPR jest zobowiązane do domagania się od osoby zatrudnianej zaświadczenia z Krajowego Rejestru Karnego. Zaświadczenia z KRK można domagać się wyłącznie w przypadkach, gdy przepisy prawa wprost wskazują, że pracowników w zawodach lub na danych stanowiskach obowiązuje wymóg niekaralności. Wymóg niekaralności obowiązuje m.in. pracowników samorządowych, nauczycieli, w tym nauczycieli oraz opiekunów zatrudnionych w placówkach publicznych oraz niepublicznych oraz kierownika i wychowawcę wypoczynku dzieci.

10. W przypadku niemożliwości przedstawienia zaświadczenia poproś kandydata/kandydatkę o złożenie oświadczenia o niekaralności oraz o braku toczących się wobec niego/niej postępowań przygotowawczych, sądowych i dyscyplinarnych za przestępstwa i inne czyny popełnione przeciwko dzieciom. Odmowa złożenia takiego oświadczenia nie może rodzić dla kandydata/kandydatki żadnych negatywnych konsekwencji, w tym być wyłączną podstawą odmowy zatrudnienia. Poniżej znajdziesz przykładowy formularz takiego oświadczenia.

OŚWIADCZENIE O NIEKARALNOŚCI

.....
miejsce i data

Ja,

nr PESEL/nr paszportu
oświadczam, że w państwie nie jest prowadzony rejestr karny/ nie wydaje się informacji z rejestru karnego. Oświadczam, że nie byłam/em prawomocnie skazana/y w państwie za czyny zabronione odpowiadające przestępstwom określonym w rozdziale XIX i XXV Kodeksu karnego, w art. 189a i art. 207 Kodeksu karnego oraz w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii oraz nie wydano wobec mnie innego orzeczenia, w którym stwierdzono, iż dopuściłam/em się takich czynów zabronionych, oraz że nie nałożono na mnie obowiązku wynikającego z orzeczenia sądu, innego uprawnionego organu lub ustawy, stosowania się do zakazu zajmowania wszelkich lub określonych stanowisk, wykonywania wszelkich lub określonych zawodów albo działalności, związanych z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem, świadczeniem porad psychologicznych, rozwojem duchowym, uprawianiem sportu lub realizacją innych zainteresowań przez małoletnich, lub z opieką nad nimi.

Jestem świadomy/a odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

.....
Podpis

OŚWIADCZENIE O KRAJACH ZAMIESZKANIA

Oświadczam, że w okresie ostatnich 20 lat zamieszkałem/am w następujących państwach, innych niż Rzeczypospolita Polska i państwo obywatelstwa:

1. ...

2.

Oraz jednocześnie przedkładam informację z rejestrów karnych tych państw uzyskiwaną do celów działalności zawodowej lub wolontariackiej związanej z kontaktami z dziećmi/ informację z rejestrów karnych.

Jestem świadomy/a odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

.....
Podpis

....., dnia..... r.

Zasady bezpiecznych relacji personelu PCPR z dziećmi

Naczelną zasadą wszystkich czynności podejmowanych przez personel PCPR jest działanie dla dobra dziecka i w jego najlepszym interesie. Personel traktuje dziecko z szacunkiem oraz uwzględnia jego godność i potrzeby. Niedopuszczalne jest stosowanie przemocy wobec dziecka w jakiegokolwiek formie. Personel realizując te cele działa w ramach obowiązującego prawa, przepisów wewnętrznych organizacji oraz swoich kompetencji. Zasady bezpiecznych relacji personelu z dziećmi obowiązują wszystkich pracowników, współpracowników, stażystów i wolontariuszy, członków PCPR a także każdą dorosłą osobę mającą kontakt z dziećmi znajdującymi się pod opieką PCPR, jeśli kontakt ten odbywa się za zgodą PCPR i/lub na jej terenie. Znajomość i zaakceptowanie zasad są potwierdzone podpisaniem oświadczenia.

Relacje personelu z dziećmi

Jesteś zobowiązany/a do utrzymywania profesjonalnej relacji z dziećmi i każdorazowego rozważenia, czy Twoja reakcja, komunikat bądź działanie wobec dziecka są adekwatne do sytuacji, bezpieczne, uzasadnione i sprawiedliwe wobec innych dzieci. Działaj w sposób otwarty i przejrzysty dla innych, aby zminimalizować ryzyko błędnej interpretacji Twojego zachowania.

Komunikacja z dziećmi

1. W komunikacji z dziećmi zachowuj cierpliwość i szacunek.
2. Słuchaj uważnie dzieci i udzielaj im odpowiedzi adekwatnych do ich wieku i danej sytuacji.
3. Nie wolno Ci zawstydząć, upokarzać, lekceważyć i obrażać dziecka. Nie wolno Ci krzyczeć na dziecko w sytuacji innej niż wynikająca z bezpieczeństwa dziecka lub innych dzieci.
4. Nie wolno Ci ujawniać informacji wrażliwych dotyczących dziecka wobec osób nieuprawnionych, w tym wobec innych dzieci. Obejmuje to wizerunek dziecka, informacje o jego/jej sytuacji rodzinnej, ekonomicznej, medycznej, opiekuńczej i prawnej.

5. Podejmując decyzje dotyczące dziecka, poinformuj je o tym i staraj się brać pod uwagę jego oczekiwania.
6. Szanuj prawo dziecka do prywatności. Jeśli konieczne jest odstępnie od zasady poufności, aby chronić dziecko, wyjaśnij mu to najszybciej jak to możliwe.
7. Zadbaj o to, aby być w zasięgu wzroku lub słuchu innych członków personelu, kiedy prowadzisz aktywności z dziećmi. W wyjątkowych i uzasadnionych sytuacjach, kiedy musisz zostać z dzieckiem sam na sam, zawsze powiadom o tym inne osoby z personelu oraz poinformuj, w którym dokładnie miejscu będziesz przebywać wraz z dzieckiem.
8. Nie wolno Ci zachowywać się w obecności dzieci w sposób niestosowny. Obejmuje to używanie wulgarnych słów, gestów i żartów, czynienie obraźliwych uwag, nawiązywanie w wypowiedziach do aktywności bądź atrakcyjności seksualnej oraz wykorzystywanie wobec dziecka relacji władzy lub przewagi fizycznej (zastraszanie, przymuszanie, groźby).
9. Zapewnij dzieci, że jeśli czują się niekomfortowo w jakiejś sytuacji, wobec konkretnego zachowania czy słów, mogą o tym powiedzieć Tobie lub wskazanej osobie (w zależności od procedur interwencji, jakie przyjęła instytucja) i mogą oczekiwać odpowiedniej reakcji i/lub pomocy.

Działania z dziećmi

1. Doceniaj i szanuj wkład dzieci w podejmowane działania, aktywnie je angażuj i traktuj równo bez względu na ich płeć, orientację seksualną, sprawność/niepełnosprawność, status społeczny, etniczny, kulturowy, religijny i światopogląd.
2. Unikaj faworyzowania dzieci.
3. Nie wolno Ci nawiązywać z dzieckiem jakichkolwiek relacji romantycznych lub seksualnych ani składać mu propozycji o nieodpowiednim charakterze. Obejmuje to także seksualne komentarze, żarty, gesty oraz udostępnianie dzieciom treści erotycznych i pornograficznych bez względu na ich formę.
4. Nie wolno Ci utrzymywać wizerunku dziecka (filmowanie, nagrywanie głosu, fotografowanie).
5. Nie wolno Ci proponować dzieciom alkoholu, wyrobów tytoniowych ani nielegalnych substancji, jak również używać ich w obecności dzieci.
6. Nie wolno Ci przyjmować pieniędzy ani prezentów od dziecka, ani rodziców/opiekunów prawnych dziecka. Nie wolno Ci wchodzić w relacje jakiegokolwiek zależności wobec dziecka lub rodziców/opiekunów dziecka, które mogłyby prowadzić do oskarżeń o nierówne traktowanie bądź czerpanie korzyści majątkowych i innych.
7. Wszystkie ryzykowne sytuacje, które obejmują zauroczenie dziecka przez członka personelu lub członka personelu przez dziecko, muszą być raportowane dyrektorowi. Jeśli jesteś ich świadkiem reaguj stanowczo, ale z wyczuciem, aby zachować godność osób zainteresowanych.

Kontakt fizyczny z dziećmi

Każde przemocowe działanie wobec dziecka jest niedopuszczalne. Istnieją jednak sytuacje, w których fizyczny kontakt z dzieckiem może być stosowny i spełnia zasady bezpiecznego kontaktu: jest odpowiedzią na potrzeby dziecka w danym momencie, uwzględnia wiek dziecka, etap rozwojowy, płeć, kontekst kulturowy i sytuacyjny. Nie można jednak wyznaczyć uniwersalnej stosowności każdego takiego kontaktu fizycznego, ponieważ zachowanie odpowiednie wobec jednego dziecka może być nieodpowiednie wobec innego. Kieruj się zawsze swoim profesjonalnym osądem, słuchając, obserwując i odnotowując reakcję dziecka, pytając je o zgodę na kontakt fizyczny (np. przytulenie) i zachowując świadomość, że nawet przy Twoich dobrych intencjach taki kontakt może być błędnie zinterpretowany przez dziecko lub osoby trzecie.

1. Nie wolno Ci bić, szturchać, popychać ani w jakikolwiek sposób naruszać integralności fizycznej dziecka.
2. Nigdy nie dotykaj dziecka w sposób, który może być uznany za nieprzyzwoity lub niestosowny.
3. Zawsze bądź przygotowany na wyjaśnienie swoich działań.
4. Nie angażuj się w takie aktywności jak łaskotanie, udawane walki z dziećmi czy brutalne zabawy fizyczne.
5. Zachowaj szczególną ostrożność wobec dzieci, które doświadczyły nadużycia i krzywdzenia, w tym seksualnego, fizycznego bądź zaniedbania. Takie doświadczenia mogą czasem sprawić, że dziecko będzie dążyć do nawiązania niestosownych bądź nieadekwatnych fizycznych kontaktów z dorosłymi. W takich sytuacjach powinieneś reagować z wyczuciem, jednak stanowczo i pomóc dziecku zrozumieć znaczenie osobistych granic.
6. Kontakt fizyczny z dzieckiem nigdy nie może być niejawnym bądź ukrywanym, wiązać się z jakąkolwiek gratyfikacją ani wynikać z relacji władzy. Jeśli będziesz świadkiem jakiegokolwiek z wyżej opisanych zachowań i/lub sytuacji ze strony innych dorosłych lub dzieci, zawsze poinformuj o tym osobę odpowiedzialną i/lub postąp zgodnie z obowiązującą procedurą interwencji.
7. W sytuacjach wymagających czynności pielęgnacyjnych i higienicznych wobec dziecka, unikaj innego niż niezbędny kontaktu fizycznego z dzieckiem. Dotyczy to zwłaszcza pomagania dziecku w ubieraniu i rozbieraniu, jedzeniu, myciu, przewijaniu i w korzystaniu z toalety. Zadbaj o to, aby w każdej z czynności pielęgnacyjnych i higienicznych asystowała Ci

inna osoba z PCPR. Jeśli pielęgnacja i opieka higieniczna nad dziećmi należą do Twoich obowiązków, zostaniesz przeszkolony w tym kierunku.

Kontakty poza godzinami pracy

Co do zasady kontakt z dziećmi powinien odbywać się wyłącznie w godzinach pracy i dotyczyć celów mieszczących się w zakresie Twoich obowiązków.

1. Nie wolno Ci zapraszać dzieci do swojego miejsca zamieszkania ani spotykać się z nimi poza godzinami pracy.
2. Jeśli zachodzi taka konieczność, właściwą formą komunikacji z dziećmi i ich rodzicami/opiekunami poza godzinami pracy są kanały służbowe (e-mail, telefon służbowy).
3. Jeśli zachodzi konieczność spotkania z dziećmi poza godzinami pracy, musisz poinformować o tym dyrektora, a rodzice/opiekunowie prawni dzieci muszą wyrazić zgodę na taki kontakt.
4. Utrzymywanie relacji towarzyskich lub rodzinnych (jeśli dzieci i rodzice/opiekunowie dzieci są osobami bliskimi wobec członka personelu) wymaga zachowania poufności wszystkich informacji dotyczących innych dzieci, ich rodziców/opiekunów.

Bezpieczeństwo online

Bądź świadom cyfrowych zagrożeń i ryzyka wynikającego z rejestrowania Twojej prywatnej aktywności w sieci przez aplikacje i algorytmy, ale także Twoich własnych działań w internecie. Dotyczy to lajkowania określonych stron, korzystania z aplikacji randkowych, na których możesz spotkać dzieci, z którymi prowadzisz zawodowe działania, obserwowania określonych osób/stron w mediach społecznościowych i ustawień prywatności kont, z których korzystasz. Jeśli Twój profil jest publicznie dostępny, dzieci i ich rodzice/opiekunowie będą mieć wgląd w Twoją cyfrową aktywność.

Karta przebiegu interwencji

Imię i nazwisko dziecka		
Przyczyna interwencji (forma krzywdzenia) - opis		
Osoby zawiadamiająca o podejrzeniu krzywdzenia		
Opis działań podjętych przez pracownika/pracowników PCPR	Data	Działania
Spotkania z rodzicami/ opiekunami prawnymi/ rodzicami zastępczymi dziecka	Data	Opis spotkania

<p>Forma podjętej interwencji (właściwie zakreślić)</p>	<p>a. zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa, b. wniosek o wgląd w sytuację dziecka/rodziny, c. inny rodzaj interwencji. Jaki? (opis)</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	
<p>Dane dotyczące interwencji (nazwa i adres organu, do którego zgłoszono interwencję) i data interwencji</p>		
<p>Wyniki interwencji: działania organów wymiaru sprawiedliwości, jeśli PCPR uzyskało informacje o wynikach/działaniach rodziców</p>	<p>Data</p>	<p>Działanie</p>

Polityka oraz procedury ochrony dzieci przed krzywdzeniem
w Powiatowym Centrum Pomocy Rodzinie w Oleśnicy
/wersja skrócona dla dzieci/

Rozdział I

Wstęp do dokumentu

Naczelną zasadą wszystkich działań podejmowanych przez personel PCPR jest działanie dla dobra dziecka i w jego najlepszym interesie. Celem „Polityki oraz procedury ochrony dzieci przed krzywdzeniem” jest zapewnienie Wam traktowania z szacunkiem oraz niedopuszczenie do stosowania przez kogokolwiek wobec Was przemocy w jakiegokolwiek formie.

Rozdział II

Podstawy prawne Polityki ochrony dzieci

PCPR działa w ramach obowiązującego prawa, przepisów wewnętrznych oraz swoich kompetencji.

Rozdział III

Objaśnienie terminów

§1

1. Dzieckiem jest każda osoba do ukończenia 18. roku życia.
2. Przez krzywdzenie dziecka powinniście rozumieć zamierzone lub niezamierzone działanie osoby dorosłej lub innego dziecka, które ujemnie wpływa na Wasz rozwój fizyczny lub psychiczny.
3. Wyróżnia się 4 podstawowe formy krzywdzenia:
 - A. Przemoc fizyczna to między innymi:
 - popychanie, szarpanie, policzkowanie, szczypanie, kopanie, duszenie, bicie otwartą ręką, pięścią lub przedmiotami.
 - B. Przemoc psychiczna to między innymi:
 - poniżanie, upokarzanie, ośmieszanie, wyzywanie, wyśmiewanie, odtrącanie dziecka, wciąganie dziecka w konflikty dorosłych, wytykanie z powodu odmienności.
 - C. Wykorzystanie seksualne to:

- naruszenie sfery intymnej dziecka, zmuszanie do oglądania nagich osób, robienie zdjęć lub filmów z udziałem dziecka bez odzieży.

D. Zaniedbywanie to:

- niedożywienie, ubiór nieadekwatny do pory roku, zaniedbanie higieniczne, pozostawianie na dworze bez opieki w godzinach wieczornych i nocnych, nie dbanie o higienę snu i odpoczynku, nie posyłanie dziecka do szkoły, nie zapewnienie dziecku opieki lekarskiej.

Rozdział IV

Rozpoznawanie i reagowanie na czynniki ryzyka krzywdzenia dzieci

§2

Wszyscy pracownicy PCPR (również rodzice zastępczy) w ramach wykonywanych obowiązków zwracają uwagę kiedy Tobie lub innemu dziecku dzieje się krzywda.

Rozdział V

Zasady rekrutacji personelu PCPR

§3

PCPR musi zadbać, aby osoby zatrudnione posiadały odpowiednie kwalifikacje do pracy z Wami oraz były dla Was bezpieczne.

Rozdział VI

Zasady bezpiecznych relacji pomiędzy personelem PCPR a dziećmi

§4

Relacje personelu z dziećmi:

- działania podejmowane wobec Was powinny być adekwatne do sytuacji, bezpieczne, uzasadnione i sprawiedliwe;
- nikt nie może Was bić, szturchać, popychać, zawstydząć, upokarzać, lekceważyć, obrażać ani dotykać w sposób, który może być uznany za nieprzyzwoity lub niestosowny;
- osobom dorosłym pracującym w PCPR nie wolno używać wobec Was wulgarnych słów, gestów i żartów, kierować wypowiedzi dotyczących aktywności lub atrakcyjności seksualnej oraz wykorzystywać władzę lub przewagę fizyczną nad Wami;
- pracownik PCPR nie może proponować Wam alkoholu, wyrobów tytoniowych ani nielegalnych substancji, jak również używać ich w Waszej obecności;
- jeśli czujesz się niekomfortowo w jakiejś sytuacji wobec konkretnego zachowania lub słów osób dorosłych pracujących w PCPR, możesz o tym powiedzieć rodzicowi zastępczemu, opiekunowi, rodzicowi lub dyrektorowi PCPR i możesz oczekiwać odpowiedniej reakcji i/lub pomocy;
- Pracownicy PCPR nie mogą zapraszać Was do swojego miejsca zamieszkania ani spotykać się z Wami poza godzinami pracy;
- właściwą formą komunikacji pracownika PCPR z Wami lub z Waszymi rodzicami zastępczymi lub opiekunami poza godzinami pracy są kanały służbowe (e-mail, telefon służbowy).

Zasady bezpiecznych relacji w rodzinie zastępczej są wypracowane wspólnie przez Waszą rodzinę.

Rozdział VII

Procedury interwencji w przypadku krzywdzenia dziecka

§ 5-9

1. Przemocy możecie doświadczyć ze strony innych dzieci, rodziców lub opiekunów, rodziców zastępczych, osób trzecich (osób, z którymi miała/eś kontakt czy pracowników PCPR).
2. W przypadku doświadczenia jakiegokolwiek z form krzywdzenia ze strony osób dorosłych, w tym rodziców zastępczych lub innych dzieci zawiadom pracownika PCPR (np. koordynatora) lub dyrektora PCPR.
3. Wówczas stosownie do zgłoszonej sytuacji zostanie uruchomiona odpowiednia procedura.

PAMIĘTAJ !!!

KAŻDY ma prawo do poszanowania swojej godności

JEŚLI sam/a doznajesz krzywdy lub jesteś świadkiem krzywdzenia innego dziecka to **NATYCHMIAST** powiedz o tym komuś dorosłemu:

- rodzicowi zastępczemu
- rodzicowi
- opiekunowi
- pracownikowi PCPR
- wychowawcy, nauczycielowi w szkole
- lub innemu dorosłemu, do którego masz zaufanie !!!

4. Możesz także skorzystać z innego rozwiązania dzwoniąc lub pisząc:.

1) telefon zaufania dla dzieci i młodzieży 116 111 działa codziennie – 7 dni w tygodniu 24 godziny na dobę,

prowadzony przez Fundację Dajemy Dzieciom Siłę telefon jest anonimowy, bezpłatny, całodobowy i dyskretny. W telefonie zaufania pracują specjaliści: psycholodzy i pedagodzy – konsultantki i konsultanci, którzy są profesjonalnie przygotowani do świadczenia pomocy psychologicznej przez telefon oraz online. Możesz się z nimi skontaktować zawsze, dzwoniąc pod numer 116 111, wybierając opcję [czatu](#) albo wysyłając wiadomość przez stronę www.116111.pl

2) dziecięcy telefon zaufania: 800 12 12 12

To telefon zaufania Rzecznika Praw Dziecka. Możesz też napisać do ekspertów na czacie, który znajdziesz na stronie Rzecznika: www.brpd.gov.pl
Telefon i czat internetowy są czynne przez całą dobę, siedem dni w tygodniu.

3) policyjny telefon zaufania- tel. 800 120 226

4) ogólnopolski telefon dla ofiar przemocy w rodzinie „Niebieska Linia: 800 12 00 02

czynny przez całą dobę, dzwoniąc pod nr 800 12 00 02 uzyskasz wsparcie, pomoc psychologiczną, informacje o możliwościach uzyskania pomocy najbliższej miejsca zamieszkania.

Rozdział VIII

Zasady ochrony wizerunku dziecka

§ 10

PCPR nie rejestruje Twojego wizerunku. Za ochronę Twojego wizerunku odpowiadają rodzice zastępczy lub opiekunowie prawni.

Rozdział IX

Zasady dostępu dzieci do internetu

§ 11

W PCPR nie będziesz mógł korzystać z internetu, bowiem sieć przeznaczona jest wyłącznie dla pracowników PCPR. Zasady bezpiecznego korzystania z internetu w domu są wypracowane wspólnie przez Waszą rodzinę.

Rozdział X

Monitoring

§ 12

Dokument „Polityka oraz procedury ochrony dzieci przed krzywdzeniem” podlega przeglądowi przez dyrektora PCPR, czy spełnia wymogi określone w przepisach prawa.

Rozdział XI

Przepisy końcowe

§ 13

1. Dokument „Polityka oraz procedury ochrony dzieci przed krzywdzeniem” jest dokumentem PCPR ogólnodostępnym dla dzieci, pracowników PCPR, rodziców, rodziców zastępczych, opiekunów prawnych.
2. Polityka wchodzi w życie z dniem ich ogłoszenia.